

alteori are valențe patriotice sau protestatare.

Nu și-a avut șansa ei în tranziție, ca și numita și hulita MUZICĂ UȘOARĂ. Generația liberă de tineri manageri culturali le consideră nevandabile sau nu le cunosc; alții le-au penalizat pentru vechi greșeli ale cenaclurilor și cântărilor, pentru care nu MUZICA a fost de vină.

Această muzică există chiar dacă Dorin Liviu Zaharia, Anda Călugăreanu, Nicu Vladimir, Anghel Mora sau Valeriu Sterian nu mai sunt. Alte generații folk cântă în școli, parcuri sau cluburi, uneori în concerte sau festivaluri. Puține, e drept. Anul trecut a fost a XIV-a ediția a Festivalului OM BUN prin care Victor Socaciunește generațiile folk, dar și a III-a ediție pentru Baladele Toamnei, Festivalul Național Școlar de Muzică Folk și Poezie, datorat Inspectoratului Școlar al Municipiului București. Alte vești de prin țară, eu cel puțin, n-am auzit.

Și poate că nu ar strica, să ne aducem aminte...

Festivalul studentesc de muzică folk PRIMĂVARA BALADELOR a fost conceput și organizat de studenții Universității din București. Prima ediție s-a desfășurat între 8 și 10 martie 1973, în Aula Facultății de Drept. Venea după prima realizare de acest fel, Festivalul de muzică folk organizat de politehniștii din Club 303 în aprilie 1971, urmată de Festivalul național de muzică pop al Clubului A (mai 1971) în care au cântat ca invitați Mircea Florian, Marcela Saftiu, Mircea Popa și Andrei Giuroiu,

Dar Primăvara baladelor a fost cu totul altceva și a rămas pentru 14 ani principalul eveniment în lansarea și promovarea valorilor folk. A fost meritul câtorva generații de studenți legați de activitățile Clubului Universitas (pe Șchitul Măgureanu, din păcate dispărut după 89) care au știut cum și cât să ceară sau să cedeze, pentru a menține flacăra festivalului, sub a cărui lumină alte câteva zeci de festivaluri folk au reușit pentru perioade mai lungi sau mai scurte, să apară și să ființeze.

Am astăzi în față pliantele primelor ediții, fișele de concurs și notațiile pe care le-am făcut atunci. Din listele Festivalului, încerc să leg numele de chip și apoi, de drumul ior în viață. Drumuri pe care atunci credeam că le putem întui, drumuri care apoi s-au despărțit și destule s-au pierdut, drumuri pe care le-am regăsit după ani, de la distanță, este drept.

În ordine alfabetică voi prezenta (pentru actualele generații 2 și 3) primul juriu prezidat de George Sbrăcea, o componentă echilibrată și nedispusă la concesii, cel puțin pe atunci, în judecata valorilor: Dan Andrei Aldea, Dana Gavrilovici, Aurel Gherghel, Adrian Marcovici, Adrian Năstase, Adrian Păunescu, Mihai Pop, Andrei Popescu, Catinca Ralea, Mihai Tatulici, Ana Maria Roșca și Savel Știopul.

Dacă aș putea, ca să fie ei în 2004 la Sala Palatului, i-aș aduce de acolo de lângă Dumnezeu, pe Catinca și pe profesorul Pop. L-aș mai aduce pe Valeriu Sterian, muzician și conștiință trădată chiar și de baricada pe care a luptat și a cântat acel VINO DOAMNE, de fapt NOPTI, piesă distinsă atunci de juriu cu Premiul pentru cel mai bun cântec angajat. L-aș fi dorit pe Dorin Liviu Zaharia, extraordinar poet și inconfundabilă voce din NUNTA DE PIATRĂ a lui DAN PIȚA, din ZIUA BRADULUI DE NOAPTE sau

opera pop Karmakaliuga a lui Olimpic'64, din lucrările progresive de influență și mistică hindu realizate alături de Mircea Florian și Ceata Melopoică. Oh, și pe Nicu Vladimir, ființă de mare sensibilitate cu alură de sfânt contestatar, poet inconfundabil și cânt predestinat unui destin prea repede curmat. Și pe Mișu Diaconescu, poate cel mai optimist folkist cu banda lui de tineri instrumentiști ce ne cântau CINE A FURAT LUNA, poetul delicat din cărțile semnate Anghel Mora care după 89, stresat om de afaceri, s-a stins când inima nu l-a mai ascultat.

Și de mai aproape, de la München, l-aș chema pe Dan Andrei Aldea, cel care ne-a dat "Om bun", cântul-simbol al folkului nostru. Ar trebui un drum peste ocean pentru Andrei Giuroiu și mi se pare, și pentru Bebe Paraschivescu. Dar i-am găsi ușor, prin București, pe Mircea Popa, astăzi profesor de filosofie la Universitate, pe fabulosul Horia Stoicanu, pe Carmen Marin, asociatul lui Vali la Nopti, care a părăsit folkul pentru fizica de la Măgurele.

Nu am avut puterea să-mi realizez acest vis nici la ultima ediție a ECOPOP, în care au cântat Doru Stănculescu (Marele premiu al primei ediții a Primăverii baladelor), Marcela Saftiu (Premiul ethno pentru Fii lacrimilor tale), Ceata Melopoică a lui Mircea Florian (în 1973, student încă în III la Cibernetică, liderul și chiar ideologul muzicii folk, a cântat în Primăvară, ca invitat, alături de Dorin Liviu Zaharia), Ilie Ștepan și Adrian Ivanțișchi.

Aceștia ar fi oamenii care au constituit GENERAȚIA DE AUR a muzicii folk românești. Din care face parte și unicatul Tudor Gheorghe.

A doua generație, la fel de valoroasă, s-a lansat prin edițiile următoare ale Primăverii, Cenaclurilor Flacăra și cluburilor Caselor de cultură (inclusiv studentești). În festivalul Primăvara baladelor 1974 Mircea Vintilă a luat Marele Premiu (ex-aequo cu Dan Chebac, astăzi în Italia), an în care Mircea Bănicu avea deja lansat Șalul negru și cânta Andrii Popa pe albumul Phoenix - Mugur de fluior.

A urmat deceniul de glorie publică al folkului (tv-radio, disc, turnee) dominat de Socaci-Hrușcă-Șeicaru, vârful generației 2, interpreți de forță, voci-mesaj ce au cântat versurile poezilor tineri, între care Adrian Păunescu, prea ușor acuzat astăzi omul și uitat poetul aflat la apogeul inspirației sau gazetarul Flăcării, tribună a câtorva generații.

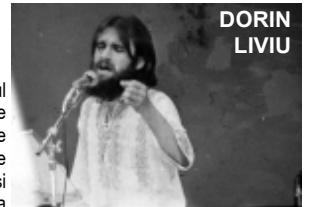
Mai interiorizat și cu alte griji (muzica de teatru și film, albume), greu de introdus în tiparul folk, Nicu Alifantis a fost muzicianul generației sale, după cum caustic și prolificul Alexandru Andrieș a fost cel mai iubit în underground și singurul muzician din afara jazzului acceptat de muzicienii și publicul atât de exclusivist al festivalurilor de gen.

Om bun produs pentru 29 aprilie a apelat și la mai tinerii Ada Milea, totdeauna surprinzătoare și caustică acrită-muzician, și Ducu Bertzi, frumosul și plăcutul moroșan, posibilă verigă de trecere la generația 3, dominată de grupuri și nu de interpreți, dintre care Mircea Bodolan și Florin Chilian sunt alpha și omega.

Festivalul ECOPOP își face și de această dată, cu o desuetă încăpățănare, datoria de a readuce folkul și pe oamenii care l-au creat în atenția marelui public. Bine ați venit la OM BUN !

Aurel Gherghel

PS. Semnătura studentului Adrian Năstase o regăsim și în paginile programului de sală al Primăverii baladelor 1974. Atât pentru conținut, ce denotă o bună cunoaștere a lumii folk, cât și pentru anturajul de pagină, cred că o scanare este bine venită.

DORIN LIVIU

VLADIMIR TUFARU STĂNCULESCU

VALI

„Primăvara baladelor” a apărut ca urmare firească a audienței largi pe care a căpătat-o muzica folk — ca nouă formă de expresie și comunicare a tinerii generații. Personal, apreciez în mod deosebit rolul educativ al acestui festival. Văd în el un mijloc de afirmare și popularizare a valorilor autentice, autotone, în stare a destrămării mitul muzicii străine.

Ca posesor al „Marelui premiu” la prima ediție încerc o mare satisfacție la vestea desfășurării în 1973 a II-a și a intenției organizatorilor de a ediției a III-a și a intenției manifestare muzicală în mediul liber universitar. Dacă ediția întâi a însemnat materializarea unei idei privind înfrățirea în anul asfel de concurs, aștept de la ediția a II-a mai mult o creștere pe plan valoric, un câștig în calitate, care să confirme oportunitatea unui Festival de muzică și poezie.

DORU STĂNCULESCU

„Cred că un folk de tip românesc are șanse să devină un lucru de mare valoare.”

CATINCA RALEA

Ediția din anul trecut a fost o manifestare de amploare, cu intenția vizibilă de reevaluare a folclorului românesc. Gama compozițiilor prezentate s-a întins de la vechi balade (A. Mica), de la simple prelucrări folclorice (E. Nedea) sau cantece gen-folk (prelucrare folclorică (V. Brătulescu — L. Rău) cu atmosferă folclorică și accente preclasiche de pop simțeanu), melodii cu accente preclasiche de pop simțeanu), melodii cu accente preclasiche de pop simțeanu (C. Ionescu — M. Moneru — V. Ionță), simfonie (C. Ionescu — M. Paraschivescu — D. Ionescu) country-western (B. Paraschivescu — D. Aldea — C. Ionescu), la compoziții de avangardă (M. Popa — D. Oprina — C. Teodorescu — M. Pintilie).

Precizia acestor cantece s-a născut printr-o meditație adâncă asupra unor teme majore, generoasă, plină de dimir) adresând mesaje nobile, generoase, plină de pentru unitate, pentru pace (Vali Sterian — Carmen Marin).

Cred că Festivalul '73 a reușit să creeze punctul de pornire a unei tradiții, că ediția de debut a însemnat un moment de adevăr al spiritualității noastre exprimat prin glasul unei generații universitare, un moment în care noim adus aminte de stare, un moment de folclorul românesc. Ediția a vechile balade, de folclorul românesc. Ediția a II-a trebuie să plece de la acest nivel în care s-a ridicat ediția întâi. Pe drumul calității sper ca ea să însemne o treaptă...

ADRIAN NĂSTASE

Cred că este destul de greu să crezi muzică simplă, cântabilă oricând și oriunde, cu minimum de mijloace: o voce și o chitară, uneori lipsind și chitară, una sau două armonii.

Muzica aceasta are acum o vastă arde de răspândire pe plan mondial, este un fenomen ce nu mai poate fi ignorat.

DAN ALDEA

„Ce aș putea spune despre prima ediție a Festivalului „Primăvara baladelor” decât că a fost cu adevărat o primăvară !

M-a impresionat în primul rând numărul mare al celor veniți să asculte muzică plină de poezie și mesaj a interpretelor de folk-song. Personal am trăit marea bucurie a obținerii unui premiu (pentru compoziție), lucru care mă face să am, evident, numai amintiri frumoase. A fost prima manifestare de acest gen la care am participat și aștept cu nerăbdare „noul” celei de a doua ediții.

VALI STERIAN